

Posudek na DP Jaroslava Šrouba, 2006, Česká literatura ve Finsku 1993 – 2004
Mgr. Jan Dlask

Diplomová práce Jaroslava Šrouba (112 stran) zpracovává recepci české literatury ve Finsku ve výše uvedeném období a časově navazuje na knižně publikované dílo Auli Kulikki-Nieminen *Tšekkoslovakian kirjallisuuden vastaanotto Suomessa*. V úvodních kapitolách 2, 3 a 4 diplomant mapuje historické souvislosti překládání ve Finsku včetně kritiky a nakladatelské činnosti, dále si všímá působení české kultury a především literatury ve Finsku před sledovaným obdobím, a popisuje situaci v české literatuře 90. let 20. století, tedy v období, na kterém spočívá jeho výzkum vydávání české literatury ve Finsku. Hlavní kapitolou je kapitola šestá, ve které v logickém časovém sledu mj. mapuje recenze jednotlivých titulů vyšlé české literatury. Zajímají ho i francouzskojazyčná díla Milana Kundery, německojazyčná díla Kafky a Rilkeho a rovněž literatura pro děti a mládež; pozornost JŠ věnuje i literatuře faktu. Diplomant výsledky svého výzkumu mnohostranně shrnuje v kapitole sedmé. Velmi důležitou částí jeho DP jsou přílohy (seznam v. s. 77), celkem čtyři dílčí: bibliografie všech vydaných děl, seznam veškerých recenzí, a rovněž přehled veškerých úryvků české literatury publikovaných ve finském tisku ve sledovaném období i přehled článků o českých autorech.

Obecně ke koncepci celé DP lze říci, že prvních 17 stran textu (5-22) je v podstatě vždy výtahem z jednoho, maximálně dvou pramenů. Obsah úvodních kapitol s obsahem hlavní části DP samozřejmě souvisí a tvoří vhodný úvod k vlastnímu textu, podle mého názoru je tu ovšem nepoměrně co do rozsahu mezi úvodem (17 stran) a hlavní částí DP (30 stran), bohužel v neprospěch hlavní části. Zpracování recenzí se zakládá na celkem rozsáhlém materiálu, ze kterého JŠ provedl pro své zpracování výběr. V některých případech je zpracování hloubkové (Jan Neruda – 3 ze 4 recenzí), v některých stručné a úsečnější (*Slavná Nemesis* – 3 z 12 recenzí), v každém případě je však pokládám za pro diplomovou práci dostačující, dávající čtenáři určitý obraz o recepci české literatury ve Finsku. Zajímavá je rozsáhlá kapitola sedmá (17 stran), kde diplomant přehledně shrnuje výsledky svého výzkumu – rovněž v podobě grafů - a hodnotí je z několika vzájemně se doplňujících úhlů pohledu, využívajících rovněž poznatků relevantních literárněsociologických studií i informací z rozhovorů s osobami zabývajícími se překlady a vydáváním české literatury ve Finsku. Ocenit musím rovněž přílohy („archiv“ práce), jejichž rozsah svědčí o diplomantově velkém pracovním nasazení v době shromažďování materiálů při jeho pobytu ve Finsku.

Diplomant se nevyhnul jistým nepřesnostem: Viljo *Kanava* (s. 17) je Kajava, článek z roku 1996 nemůže odkazovat na návštěvu uskutečněnou v roce 1997 (s. 25-26), například u *Slavné Nemesis* a *Utrpení knížete Sternenhocha* čtenář nepozná, na které recenze JŠ odkazuje (*SN* - Rämpötti, Tuomela, Waarala uvedeni v seznamu vícekrát), u Viewegha v textu chybí údaj o finanční podpoře (FILI), který je u všech ostatních titulů systematicky uváděn (u MV jen v závěru), časové zařazení *Myyrän talvi* není správné atp. (další záležitosti jsem vyznačil přímo do DP). Závažnější chyby: u autora Pelce se u všech recenzí z roku 1993 respektive 1994 odkazuje na knihu vydanou v roce 2000 (?) – i na jiných místech (v. text – vyznačeno vzadu), s. 60 – dílo *Amerikka* nevydalo nakladatelství Otava, nýbrž Tammi.

U vykazování výsledků: velkou výzvou bylo diplomantovi zpracování výsledků vlastního výzkumu, neboť orientace ve všech vydáních různých typů literatury, zahrnujících reedice knih z období 1993 – 2004 a reedice děl z doby předešlé, dále knihy vydané vázaně a brožovaně i v dceřinných nakladatelstvích atp. by vyžadovala spíše důkladné znalosti ze statistiky než literární vědy. Výsledek je v globálu uspokojující – údaje jsou rovněž opatřeny náležitými vysvětlivkami atp. – přesto však není úplně na všech místech bez chyby. Graf na s.

64 – z kontrolovaných čtyř „největších“ tiskovin jsem napočítal u HS 26 položek (nikoliv 24) a u ESS 11 (nikoliv 13). Graf na s. 65 – *Prahan ääni* 29 recenzí (nikoliv 28), *Toinen kirja Prahasta* 6 recenzí (nikoliv 5), chybí G. Janouch s 6 recenzemi, *Myyrän auto* – odpovídající počet je 5 recenzí, nikoliv 4 atp. Celkový počet recenzí mi vyšel 252, nikoliv 250 (na tomto místě kontroluji jen jednou, může se jednat i o můj „lidský faktor“). S. 70 – v Bohemii mi vyšlo 47 příspěvků, nikoliv 48. Jedná se sice o nepřesnosti pouze v řádu jednotek, bohužel se však vyskytují na vícero místech.

Do diskuze otázka: JŠ uvádí dílo Edy Kriseové v roce 1993. Stejně dílo ovšem uvádí i Kulkki-Nieminen v roce 1992 (?).

Jak již bylo řečeno: práce má svá pozitiva i negativa. V celkovém pohledu je ji možno hodnotit jako práci přehlednou, v níž je jasné, kam diplomant „směřuje“, i jako práci užitečnou, nikoliv však jako práci bez nedostatků či s nedostatky pouze marginálního charakteru. Navrhuji ohodnotit DP známkou *velmi dobře*.

20. ledna 2006

Mgr. Jan Dlask